

Den Alzheimerovy choroby: Nezapomínejme na ty, kteří zapomínají

19.9.2025 - | Charita ČR

Den Alzheimerovy choroby, připomínaný každý rok 21. září, je chvílí, kdy bychom se měli zastavit. Podívat se kolem sebe - a možná i sami do sebe. Kolik lidí kolem nás se s touto nemocí potýká? Kolik z nich žije doma, kolik v zařízeních, kolik ve stínu společnosti, protože je těžké se s nemocí vyrovnat? Kolik lidí pečuje každý den s láskou i vyčerpáním - a přitom o nich skoro nevíme?

Jedním z nich je i paní Vlasta. Když se její syn obrátil na charitní Domov sv. Aloise, mamince bylo 84 let a už delší dobu se potýkala s problémy s orientací i každodenní péčí o sebe. Po hospitalizaci a pádu se ukázalo, že domácí péče už není možná. Přijetí do domova nebylo pro rodinu jednoduché - syn měl pocit, že selhal. Tým mu ale poskytl podporu i praktické rady, jak s maminkou pobyt prožívat bez výčitek.

Paní Vlasta dnes v Domově sv. Aloise žije, zapojuje se do hudebních vystoupení, muzikoterapie či canisterapie a těší se z návštěv svých synů a jejich rodin. Sama říká, že je spokojená a v klidu. Její příběh ukazuje, že i v těžké nemoci mohou lidé díky odborné a laskavé péči prožívat chvíle radosti a pocit bezpečí - a jejich blízcí vědí, že na péči nejsou sami.

Charita nabízí podporu lidem s Alzheimerovou chorobou i jejich blízkým - a to jak prostřednictvím služeb v terénu, tak ve specializovaných zařízeních. Příkladem je plzeňský Domov sv. Aloise, který je certifikovaným pracovištěm a kontaktním místem České alzheimerovské společnosti.

Rodiny i nemocní se mohou opřít o pomoc, která zahrnuje:

I když slova mizí a tváře blednou, emoce zůstávají. Nemocní cítí, kdo je má rád. Vnímají atmosféru, dotek, tón hlasu. I v pokročilých stádiích má smysl láska - stejně jako důvěra, trpělivost a laskavost.

Proto je důležité, abychom nezapomněli na ty, kteří zapomínají. Abychom jim zůstali nablízku, i když cesta vede do neznáma. A abychom nezapomínali ani na jejich blízké - protože být oporou někomu, kdo pomalu mizí před očima, je nesmírně těžké. Ale velmi statečné.

Můžeme začít malými věcmi. Zajímáním se. Sdílením. Otevřeností. Můžeme mluvit o Alzheimerově chorobě nahlas - bez strachu a bez studu. Aby lidé, kteří s ní žijí, nebyli neviditelní. A aby věděli, že nejsou sami.

<http://www.charita.cz/aktuality/z-domova/den-alzheimerovy-choroby>